

prima instanță: T. Troianovschi
instanța de apel: N. Budăi, I. Cimpoi și A. Nogai

ÎNCHEIERE

28 august 2013

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul Ala Cobăneanu
Judecătorii: Sveatoslav Moldovan și Tatiana Vieru

examinând admisibilitatea recursului declarat de Larisa Stoiu,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Larisa Stoiu împotriva lui Andrian Stelea, intervenient accesoriu Primăria or. Orhei cu privire la contestarea actului administrativ, demolarea construcției, înlăturarea impedimentelor în folosirea spațiului locativ și acțiunea reconvențională înaintată de Andrian Stelea împotriva Primăriei or. Orhei, intervenient accesoriu Inspekția de Stat în Construcții Orhei cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 21 februarie 2013, prin care a fost respinsă cererea de apel declarată de Larisa Stoiu cu menținerea hotărârii Judecătoriei Orhei din 09 octombrie 2012,

c o n s t a t ă :

La 24 iunie 2010, Larisa Stoiu a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Andrian Stelea, intervenient accesoriu Primăria or. Orhei cu privire la contestarea actului administrativ, demolarea construcției, înlăturarea impedimentelor în folosirea spațiului locativ.

În motivarea acțiunii, reclamanta a indicat că deține în proprietate privată un apartament pe str. V. Lupu nr. 25/12, or. Orhei. Pîrîtul, Andrian Stelea, este vecinul ei, care de asemenea deține un apartament din același imobil.

Primăria or. Orhei, prin certificatul de urbanism nr. 215 din 23 octombrie 2009 și prin autorizația de construire nr. 21 din 24 martie 2010, i-a permis pîrîtului reconstrucția intrării în bunul imobil de pe str. V. Lupu nr. 25/12, or. Orhei.

Consideră, Larisa Stoiu, că atât certificatul de urbanism, cât și autorizația de construire urmează a fi declarate nule, deoarece la eliberarea actelor menționate, pîrîtul nu a cerut acordul locatarilor la reconstrucția intrării în bunul imobil.

Menționează reclamanta că prin acțiunile pîrîtului, ultimul îi pune piedici în folosirea spațiului locativ, proprietate privată, prin faptul că îi îngreădește vizibilitatea și accesul luminii solare în încăperea acesteia.

În urma adresării Larisei Stoiu cu cerere de a înceta executarea lucrărilor de către pîrît, Inspecția de Stat în Construcții prin prescripția din 18 iunie 2010, a sistat executarea lucrărilor pînă la aplanarea litigiului survenit, iar Primăria or. Orhei prin dispoziția nr. 252 din 11 iunie 2010, a retras certificatul de urbanism nr. 215 din 23 octombrie 2009 și autorizația de construire nr. 21 din 24 martie 2010 pînă la prezentarea acordurilor notariale cu vecinii din str. V. Lupu nr. nr. 25/12, or. Orhei.

Cere, reclamanta, recunoașterea nulității certificatului de urbanism nr. 215 din 23 octombrie 2009 și a autorizației de construire nr. 21 din 24 martie 2010, obligarea pîrîtului să demoleze construcția începută și să înlătore toate impedimentele în folosirea spațiului locativ de pe str. V. Lupu nr. 25/12, or. Orhei.

La 14 noiembrie 2011, Andrian Stelea a depus cerere reconvențională împotriva Primăriei or. Orhei, intervenient accesoriu Inspecția de Stat în Construcții Orhei cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea cererii, reclamantul a indicat la 2 decembrie 2010, Primăria or. Orhei a emis dispoziția nr. 577 cu privire la abrogarea certificatului de urbanism nr. 215 din 23 octombrie 2009 și a autorizației de construire nr. 21 din 24 martie 2010, drept motiv fiind lipsa acordului notarial cu vecinii domiciliați în str. V. Lupu nr.25/12, ap. 3 și 4.

Consideră dispoziția nominalizată ca fiind ilegală și emisă cu încălcarea competenței, deoarece nu intră în atribuția Primăriei de a abroga certificatele de urbanism și autorizațiile de construire.

Controlul asupra respectării procedurii de eliberare a certificatelor de urbanism și a autorizațiilor de construire/desființare este pus în seama Inspecției de Stat în Construcții, care în caz de depistare a faptelor de încălcare a acestei proceduri, prin prescripție proprie, sistează valabilitatea certificatului de urbanism și autorizație de construire /desființare pînă se vor lua măsurile necesare pentru lichidarea încălcării.

Careva prescripții a Inspecției de Stat în Construcții cu privire la sistarea valabilității autorizației de construire eliberate lui Andrian Stelea nu există.

A mai indicat reclamantul, Andrian Stelea, că încăperea în cauză este una nelocativă, astfel nu este necesar acordul favorabil al vecinilor la eliberarea certificatului de urbanism și a autorizației de construire.

Menționează reclamantul că în urma expertizei efectuate de Institutul de Inginerie și Management Urban referitor la amenajarea și reconstrucția intrării principale la bunul imobil din str. V. Lupu nr.25/12 din or. Orhei, s-a constatat respectarea normelor sanitare și de construcții.

Solicită, Andrian Stelea, anularea dispoziției Primăriei or. Orhei nr. 577 din 02 decembrie 2010 cu privire la abrogarea certificatului de urbanism nr. 215 din 23 octombrie 2010 și a autorizației de construire nr. 21 din 24 martie 2010.

Prin hotărârea Judecătorei Orhei din 09 octombrie 2012, cererea de chemare în judecată depusă de Larisa Stoiu împotriva lui Andrian Stelea, intervenient accesoriu Primăria or. Orhei cu privire la contestarea actului administrativ, demolarea construcției, înlăturarea impedimentelor în folosirea spațiului locativ a fost respinsă ca neîntemeiată, iar cererea reconvențională înaintată de Andrian Stelea împotriva Primăriei or. Orhei, intervenient accesoriu Inspecția de Stat în

Construcții Orhei cu privire la contestarea actului administrativ a fost respinsă ca depusă cu încălcarea termenului de prescripție.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 21 februarie 2013, a fost respinsă cererea de apel declarată de Larisa Stoiu, fiind menținută hotărârea Judecătorei Orhei din 09 octombrie 2012.

La 20 iunie 2013, Larisa Stoiu a depus recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea parțială a deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe în partea respingerii cerințelor reclamantei, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

În conformitate cu art. 434 al.(1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Prin prisma normei citate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat în termen, deoarece potrivit plicului anexat la dosar, recurenta a recepționat copia deciziei instanței de apel la 02 mai 2013 (f.d. 226, verso).

Recurenta, Larisa Stoiu, în motivarea recursului a indicat că, instanțele de judecată la adoptarea hotărârilor contestate au încălcat normele de drept material, iar concluziile formulate sunt în contradicție cu materialele dosarului.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art.439 alin.(2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

La 10 iulie 2013, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa lui Andrian Stelea și în adresa Primăriei or. Orhei cererea de recurs cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

La 30 iulie 2013, Andrian Stelea a depus referință la cererea de recurs, prin care a solicitat respingerea recursului ca inadmisibil.

În conformitate cu art.439 alin.(3) codul de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

Audiind raportul verbal al judecătorului raportor și verificând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art.432 alin.(1) Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate, iar alineatul (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele

indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Colegiul menționează că, Larisa Stoiu, în cererea de recurs nu a invocat nici unul din temeiurile de declarare prevăzute la art.432 alin.(2), (3) sau (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

În conformitate cu art. 440 alin.(1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art.270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Completul judiciar indică că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, fără a se examina temeinicia lor.

În acest sens, completul reiterează prin prisma jurisprudenței CEDO că „... art.6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (cauza Re bait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de procedură și aplicarea corectă a legii materiale, iar în esența lor argumentele recursului care sânt similare argumentelor invocate în instanța de apel, au fost verificate minuțios, la judecarea pricinii în ordine de apel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Larisa Stoiu, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de Larisa Stoiu se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului, judecător

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Sveatoslav Moldovan

Tatiana Vieru